

DEVECSERI UJSÁG

Társadalmi, közgazdasági és politikai hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 pengő
Fél 4 „
Negyed 2 „
Egyes szám ára 20 fillér

Felolós szerkesztő:

Dr. SOMOGYI KÁROLY

Kiadótulajdonos:

HUSS FERENC

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Devecser, Klapka-ucca 16.

TELEFON 23.

Ide intézendők a lapot érdeklő minden-
nemű közlemények

A királyi trón.

Irta: Schelly Aladár.

(Második közlemény.)

A királyság a születés jogán, a köztársaság választáson alapul. Sokak lelkét a köztársaság szó hallatára a szabadság és megértés érzése tölti el, Amerikát emlegetik. Igen, de Amerikának nem kellett hagyományokkal szakítania, nem fejlődött lassan, hanem ilyennek alkottattott, mint egy óriási részvénytársaság.

Hogy a köztársaság a magyar embernek nem kell, azt jól tudja mindenki. Nem is vált be, azt láthattuk. Hogy vannak még naiv rajongói, kiknél a köztársaság szó nem téveszti el hatását, az kétségtelen. Mert a királyság elnyomásra vezethet és az azt követő szabadságharcok köztársaságra vezettek.

Hogy ez a felfogás téves, elég rámutatni Angliára, mely királyság és Oroszországra, mely köztársaság.

És lehetetlen elzárkózni a mult keserű tapasztalatai elől. És végre is mindenki fél a kommunizmus feltámasztásának veszélyétől.

Az emberiség szervezkedésének fejlődésében kétségkívül haladás, viszont az államfői hatalom köztársaságban kisebb mint királyságban. De hova tűntek a gyakorlatban a köztársasági államforma elméleti szépségei? Az elnök kénytelen választóinak kegyeit keresni, míg egy király egyéni tehetőség nélkül is tekintélyesebb, mert a hagyomány magasabb piederstálra helyezi s arról korteskedés céljából nem kell leszállania. A választások sem kavarják fel időközönként a nyugalmat.

Az 1920. I. tc. az első szülöttségi elven felépülő trónöröklést és az egy személy uralmát jelentő monarchiát megszüntette. Ez azt jelenti, hogy a Habsburgok várományosi jogai már nem állnak fenn. A döntes jogát is magának tartotta fenn és a királyi szék betöltését későbbi időre halasztja. Ezzel új jogfejlődésnek lett a kiinduló pontja. Tette abból a célból, hogy a nemzet közreműködésével és befolyásával új teljes alkotmányjogot gyakoroljon.

De az előzetes közjogi döntés megtörténvén, a trónöröklési jogra vonatkozó törvények megdőlték és ezzel minden alaptörvényünk megdőlt.

Szent István koronájának megvan a varázsa, fénye és tekintélye mindig nagy volt. A multban is nagy uralkodók törtettek utána.

A magyar korona úgy keleti, mint a nyugati egyháztól megáldott koronák legrégebbike.

Ma már nem áll fenn Hunyadi kormányzói szerepére és minőségére való utalás, mert nincs szünetelő királyi jog. A királyi trón kérdésében tehát kizárólag a törvényhozás határozhat mindentől függetlenül. Az államforma, tehát a királykérdés is Magyarország belügye és ebbe a belügyi kérdésünkbe sehónnan sem fogadhatunk el idegen beavatkozást, mert vitán felül áll az alkotmányos törvényhozásnak a királyi szék betöltésére vonatkozó joga.

Kivánatos, hogy az országgyűlés mielőbb megtalálja az utat a törvényes megoldáshoz. A nemzet nagy többségének lelkében ott lappang az az érzés, hogy vissza kell térni az ezeréves nemzeti tradícióhoz, a nemzeti királyság eszméjéhez, mert Szent István koronája az utolsó érték és a legeslegnagyobb.

Azt kell tennünk, ami kifelé rokonszenvesebb és befelé több hasznot hajtó. Koronázzuk meg, aki őseink örökét, a csonkítatlan országot a nemzet számára feltámasztja.

Ne hangulat és érzéssel határozunk, naiv idealizmussal, hanem vezessen bennünket a megfontolt érdek.

A nemzet szuverénitásának miliók lelkéből megnyilatkozó döntése előtt meg kell hajolnunk.

Döntson a nemzet nevében a törvényhozás mindkét háza. A szavazás legyen titkos és kötelező.

Egynemely tekintetben ugyan nem értünk egyet a cikkíróval, de a jószándék kétségtelen és sok megállapítása helyes. Szerk.

— Sok a vásár. Országos vásárunk, mely e héten hétfőn és kedden volt megtartva, bizony mindkét napon nagyon gyenge forgalmu volt; pedig ez az októbervégi, ugynevezett áposztás-vásár, szokott lenni a leg-erősebb. Azonban nem igen van ezen mit csudálkozni, hiszen jóformán minden második falu vásárjogot kapott már, így aztán az egy-mást gyors iramban követő vásárok közül bizony csak egyik-másik sikerül valahogyan.

Takarékossági nap.

A világháború és forradalmak által fel-dult vergődő gazdasági élet lábraállítására, az elpusztult mérhetetlen javak mielőbbi pótlása a célja annak, hogy a takarékoskossági szükség-ségét lépten-nyomon propagáljuk és minden év október 31-ét arra használjuk fel, hogy minden kivel világosan megértessük, miszerint a takarékoskossági nap nemcsak vélt saját egyéni érde-keit szolgálja hiven, hanem az állam és a köz érdekeit is.

Október 11-ike tehát a kormány és a Pénzüntézetek Országos Egyesülete által ki-jelölt takarékoskossági nap.

Nagyon félreérti ezen kijelölt nap célját, aki azt hiszi, hogy csak ezen a napon kell takarékoskodni. Ep ellenkezőleg, a cél annak megértetése és érvényrejtetése, hogy ne csak a takarékoskossági napon, hanem az év többi nap-jain is szigorúan takarékoskodjunk, mert csak ez az egyetlen módja annak, ami mindnyájunk érdeke, hogy könnyebb megélhetési viszonyok közönthessenek reánk.

Míg a takarékoskossággal kiküszöböljük a könnyelműséget, a fecsérlést, addig egyuttal elősegítjük a tőkeképződést, a javak szaporodását. Az erre való komoly törekvés kell, hogy áthasson minden egyes gazdasági alanyt, meg pedig jól felfogott saját érdekében, mert mi-helyt a gazdasági élet szervezetében kezd szét-áradni a takarékoskossági révén újonnan képződött tőke, azonnal érezteti jótékony hatását. És mi-nél nagyobb az így felgyülemlett tőke-anyag, annál dusabban ömlik szét a gazdasági élet csatorna hálózatába és annál előnyösebb hely-zet teremődik a termelés és megélhetés szá-mára.

A duzzadó pénzerek, kamatolcsóságot, az olcsó pénz vállalkozási kedvet és a vállalkozások rentabilitását eredményezik. Ha van vállalkozás, akkor gyors ítemben és nagy mértékben termelődnék és halmozódnak fel a javak: építkezési és ruházati anyagok, élelmi szerek, sőt még fényüzési cikkek is, melyek egyike-másika ma már többé-kevésbé élet-szükségleti cikké avatódott. A nagy anyag és árukészletek olcsóvá teszik az építkezést, ru-házkodást, megélhetést, sőt még a szórakozást is, a megélhetés könnyebbé válása pe-dig önként vonja maga után a munkabérek csökkenését, ez pedig a termelési költségek lényeges csökkenését is jelenti. Ugyanis ily körülmények esetén a munkás kevesebb pénz-ből és mégis jobban és bővebben tudja szük-ségleteit fedezni, ő is alacsonyabb napszám, illetve órabér mellett vállalhat munkát. Mind-ezt összegezve végeredményben az általános jólét állapotának nevezhetjük.

Teljesen tőlünk függ, hogy ez az irigylésre méltó állapot ránk közönthessen. A rejtély nyitját ismerjük, a kulcsa kezünkben van: *takarékoskodjunk!* A takarékosko-dásnak gyümölcseként képződő tőkék nyomán fakadó bőség hozhatja reánk ezt a jobb jövőt, amit azt hiszem mindnyáján melegen óhajunk és várunk.

Minden hó óhajunk meddőnek és a leg-türelmesebb várakozásunk is hiábavalónak fog bizonyulni, ha ezen intelmet nem a legkomo-lyabban fogjuk fel és ha csak az elterelésnél,

az elhatározásnál maradunk, azonban azt a gyakorlatban meg nem valósítjuk. Mert a közmondás szerint a sült galamb a számba nem repül. Csak az várhat aratást, aki vetett és oltat, amint munkálkodott.

A takarékoságnak ezt a polgári ünnepnapját 1924. óta már több mint 30 külföldi államban megtartották; nálunk ezidén fog először megszerveztetni.

Ebből azt látjuk, hogy nemcsak megsanyargatott és megcsönkített szegény Hazánk érzi túrhételtennek a gazdasági helyzetet és sóvárogja a jobb jövőt, hanem igen-igen sok külföldön is — tartozzék az akár a győztesek, akár a leggyőzöttek közé — nehéz sűrű ködszerű atmoszféra terpeszkedik a gazdasági életben. Ezt elcsalati és a derűs, nap sugaras égboltot előcsalogatni van hivatva a takarékosági akció. Az élet gondjaiban elcsigázott, komor, gondterhes arcokra kell a takarékoság jótékony, üdítő következményeivel az élet pirját, a vidámság molyolyát elővárszolni.

Ha azt kutatjuk, hogy lehet-e reményünk a takarékosági akció sikeréhez, akkor vizsgálódás tárgyává kell tennünk az emberi lelket és rögtön találunk biztató momentumot.

Kezdjük a gyermeknél. A gyermekek, csaknem kivétel nélkül, mielőtt eszmélni tudnának, persely után vágynak és szívesen mondanak le a cukrozás élvezetéről is, csak a kis perselyük tartalmát szaporíthatják. Nagyobboknál korábban örömmel ragasztgatják a bélyegeket a takaréklapra. Mindebből azt látjuk, hogy a takarékoságra való készség és hajlam mintegy ösztönyszerűleg nyilvánul meg a gyermekben, szinte azt mondhatnánk, hogy az emberrel veleszületett tulajdonság.

Ezt fejleszteni, fokozni, ahol nincs meg, ott felébreszteni már egyenes kötelességünk, mert mindig megbízhatóbb, becsülelesebb, jellemesebb, rendszertöbbször ember a takarékos, mint a könnyelmű, fideszlő, pazarló ember. A szerzett vagyont mindenkor nehezebben meggyei, mint a bármily más eredetű, mert a szerző ember a megtakarításáról is gondoskodik. Ha még ehhez hozzávesszük azt a tényt, hogy a rendezett viszonyok között élő ember idegei is jobban rendeznek vannak, így munkabírása, kitartása is nagyobb és teljesítménye is tökéletesebb, akkor joggal elmondhatjuk, hogy a takarékoság nemcsak nemzetgazdasági, hanem társadalmi és nemzeti szempontból is érdekünk és kötelességünk.

Különösen nekünk magyaroknak, egy lelketlenül megcsönkított országot, egy letiport nemzet fiaink egyenesen szent kötelességünk, mert ez az út vezet az egészséges igazságszerű fejlődéshez, a megélhető könnyebbé és jobbá tétele folytán egy, az egész nemzetet felőlelő gerinces, becsüleles, megbízható magyar társadalom kialakulásához és végeredményben az integer nagy Magyarország visszaszerzéséhez.

Ha mi e csonka hazában irigyelt gazdasági viszonyok közé jutunk, akkor szívesen vágyódnak hozzánk vissza elszakított véreink, más megbecsülésben részesít bennünket a külföld és nem fognak rajtunk a bolsevik vezérkar által oly nagy löszerezettel és igyekezettel plántált bolond gombák és bacillusok!

A takarékoskodásnak annyi módja és lehetősége van, hogy azt itt fel nem sorolhatom és hogy ki hol, hogyan és mily mértékben tud sikert elérni, az háztartásonként és egyenként változik. Főképp külföldről importált árúk használatától tartózkodjunk lehetőleg, mert ezzel külkereskedelmi mérlegünk aktivitását is lényegesen elősegítjük. Ezen kívül ott, ahol csak lehet, takarékoskodjunk, mert ez közvetve Trianon igazságtalanságainak a megváltoztatását is segíti, ezt segíteni pedig minden honfitúnak, honleányunk hazafias kötelessége!

Vágyi Lajos.

Eladó

egy jókarban levő, használt
motorkerékpár
Bővebbet a k'adóban.

Észrevételek.

Örvendetes jelenség, hogy a közutakat egy idő óta mindenfelé alaposan javítják, mert ez olyan befektetés, mely dusan kamatozik és hasznát veszi mindenki, gazdag és szegény egyaránt. De ha már annyit áldoznak az utakra, akkor bizony észre kellene venni a hivatottaknak azt a szembeütnő pazarlást, ami az utak mellett álló élőfák révén származik. Ugyanis, míg egyrészt ezen élőfák értékesítéséből jelentékeny összeget lehetne bevételezni, másrészt ahol ezen fák túlsűrűn állanak, ott az út állandóan nedves, puha, és minden javítás kárbavész.

Az erre vonatkozó törvény célszerűen gondoskodott arról, hogy a közutak mellett az erdők tíz méternyi szélességben kiirtassanak, de ennek a rendelkezésnek az intentióit az által is érvényre kellene juttatni, hogy a közutak mentén az utárrány jelzésére szolgáló élőfák legalább 30—40 méternyire sorakozzanak egymásután, mert jó karban csak úgy lehet az utakat tartani, ha a nap és szél jótékony hatásával állandóan elősegítjük a gyors kiszáradását és megkeményedését. Ellenben az utastestre összefüggőleg fekvő árnyék lehetlenné teszi azt és a járóművek kerekei az ilyen nedves részeket fokozott mértékben rongálják és tetemes költségpazarlást okoznak.

Állandóan hangoztatjuk, hogy „Magyarország agrár állam”. Ez azt jelenti, hogy a mi létfeltételünk a földművelés; ennek pedig elválaszthatatlan tartozéka az állattenyésztés. Hát a földműveléssel csak volnánk valahogy, ámbár ezzel is hátrább, mint lenni kellene. De az állattenyésztésünk meg éppen sok kívánnivalót hagy hátra, pedig jól tudjuk, hogy a földhaszonnak ez a lelke, kulcsa. A magyar földműves a rétét és legelőt csak mostohán kezeli; azt tartja róla, amit az erdőről, hogy t. i. „magától nő”. Azért meg nálunk az állattenyésztés olyan nehezkésen, holott egy kis okos megfontolás árán minden gazda rájönné, hogy a rét és legelő éppúgy megkivánja a magát, mint a szántóföld és ha a rétét meg a legelőt nem gondozzuk, nem tisztogatjuk, fogasoljuk, árkoljuk és időnkint nem trágyázzuk, akkor a rét és legelő is csak úgy fizet, mint az elhanyagolt szántó. Ez olyan természetes dolog, hogy mindenki belátja, mégis: tessék csak körülnézni és mit tapasztalunk.

A polgári rétek fele csuhit és szemetet terem, azt is csak úgy kinyábnak; a legelőknek meg legalább $\frac{1}{4}$ részét elfoglalja és hasznavehetlenné teszi az évtizedes nemtörődöm-ségen élősködő tüske: vadrózsa, kőkény és galagonya bokor. Ezekre azt mondja a nyakas magyar, hogy „árnyék köll a jószágoknak!”

Hogy ne legyünk hajszálhasogatók, ám a dísznőlegelőn még csak megértjük valahogy ezt az indokolást, mert a 2-3 méteres tüskebokor árnyékában a dísznő tényleg szívesen hűsöl a nyári forróságban. De hogy a drága marhalegelőt hagyjuk évről-évre szátkólni, romlani e révén, mert a tüskebokor a marhának nem nyújt árnyékot soha, ellenben minden bokor hasznavehetlenné tesz legalább egy-egy négyszögöl legelőterületet, tehát minden egy-ezer bokor egy-egy számos marha nyári legelőjét semmisíti meg. Hej pedig de sokezer tüskebokor van csak a mi községünk legelőjén is; befelfaradna, aki megolváná! Hát biz' ez nagy kár és egyben veszedelem is. Mert t. i. mikor nyár végén lekopik a legelő, akkor a szegény éhes jószág a tüskebokrokat is csipegeti és azok tövébe is be-benyaldos, hogy kihalássa az ott rejtőzködő néhány fűszálat.

Eközben gyakran megtörténik, hogy a kőkény galagonya és vadrózsa éles tüskeje megsebzeli az állat száját, nyelvét és orrát és ha ezen sebeket még a légyköpés mérge is megfertőzi akkor aztán az állat gazdája ugyancsak vastagon ráfizet a tüskebokrok patópálos tenyész-tésére. A legelőn a tüskebokor olyan, mint a vetésben a konkoly, acat, mácsongya. Gondoskodjunk delelőárnyékról minden legelőn, de azt ne tőrjük, hogy haszontalan, káros és veszedelmes szemét teremjen ott, ahol drága állataink megélhetésüket keresik.

H I R E K

Kossuth Lajos.

Mondák világában, hadak utján, nemzetek bölcsőjéből, napkeletről elindult régen egy maroknyi nép-raj: a magyar. Kárpátok bércsein át, hazát keresett, hazát talált. Fegyverrel kezében s lelkében a lélek nemességének fegyverével, keze munkájával, vére hullásával megtartotta a kicsiny szigetét népek tengerének csapkodó hullámai között.

Egy-isten hitével, bizakodó reménységgel tűrte viharok verését, viaszatlan éjszakák szomorú sötétjét... Csak támadtak az éjben „fénylő csillagok, hazának szentjei, szabadság vezérei, kiknek emlékére lángolunk és sirva fakadunk”...

Kossuth: csillag, a csillagok között is fényes és ragyogó... Apánk! Nyolcvan év után, elnyomás méltatlan láncai között is büszkén tekint fel márvány képmásodra egy maroknyi nép: emlékezvén „lángolunk és sirva fakadunk.”

De ez a könyv nem a csüggedés gyáva sirása; fogcsikorgató harag, szégyen könnye az és a láng egy népet követelő élni akarásának tüze, melyet még a te lángeled villáma gyújtott apánk lelkében. Emléked előtt szent áldozatként ez a tűz lobog fel késő unokák szívében egy szent fogadással egy ajkakon: Kossuth Lajos regemntje — mindnyájan elme-gyünk — nem fogy el soha! S.

— Halottak napja. Virágbaborult a temetőkert; a halottak, az elköltözöttek, az örök pihenőre tértek csöndes lakóhelye. A lepergő sárga falevelek valami bánatosan szomorú dekorumai a kinyílt virágok ezreinek, a pompásnál-pompásabb krizantimoknak és örökzöldeknek; mintha memóriaként sugna a pompázó virágoknak: egy-két nap csupán és a ti büszkeségteket is megtöri az őszi szél, a dér, a fagy és ti is ilyen hervadt-szomorúan, élet-telenül hullatok le a fagyos földre... És az elmulásnak ezen nagy-nagy, szomorú ünnepén mi emberek is emlékezünk. Szeretteinkről, akik már egy jobb hazába költöztek, a csend, a békeség és nyugalom örök honába és önmagunkról, az elmulásról, a halálról. Mert semmi sem örök a földön, a bölcsőtől a korporsóig csak egy arasz a tér s eltűnket, emlékeinket lassan-lassan beföldi a lombjafosztott fák lepergő sárga levele.

— Vitézek bálja. A devecséri járási választási testület önszorgalmazta megalapítására november hó 20-án Devecserben az urí Casino helyiségében táncmulatságot rendez. Belépő személyi jegy 2 P, családjegy 4 P. Felülízetéseket köszönettel fogadunk és hirtelen nyugtázzunk.

— Hivatalvizsgálat. *Körmeny-Ékes* Lajos főispán *Berky* Miklós titkár kíséretében kedden Devecserbe érkezett a főszolgabírói hivatal ügymenetének felülvizsgálására. A főispán mindent a legnagyobb rendben találta s efelelt elismerést fejezte ki *Beldék* Endre főszolgabírónak.

— A hősi halottak emlékművének felállítására, mint értesülünk, már a megvalósulás stádiumába jutott, úgy hogy az emlékmű a jövő év május havában fel lesz állítva. Itt említiük meg, hogy hősi halottaink sirját halottak napján ez évben is feldisztálták s nemes emlékházhoz méltó innepély keretében áldozunk érdekmeiknek. A vármegye nevében dr. *Horváth* Lajos alispán helyez sirjukra koszorút.

— Halálozás. *Faragó* Izidor devecseri kereskedő neje e hó 25-én 57 éves korában meghalt. Temetése csütörtökön délután ment végbe.

Sallai Gábor cigányzenész e hó 25-én 33 éves korában meghalt. Temetése csütörtökön délután ment végbe, a közönség általános részvétele mellett. Temetésére eljöttek a tapolcai és sümegi cigányzenekarok és a devecseri egyesült cigányzenekarok kísérete mellett viték az utolsó útjára.

— A régi Katalin. Tempora mutatur. Változnak az idők. Hja bizony, lassan-lassan minden régi szokás kimegy a divatból, új idők, új emberek jöttek a régiéknak nyomába. Tünik-mulik minden, ami régi, szép és kedves volt. A múlt patinája lekopik a régi hagyományokról s egyhangu, szürke, kopott és unalmas ma minden. Hova lett a régi, kedves Katalin-nap varázsa, amelyre már hetekkel előbb lázas készülődések folytak leányok és legényemberek között, a kedves bálok, családai összejövetelek, cigányzenés éjszakák, derű, jókedv, nótás vigalom? Elűnt, elmúlt, mint minden más szép és jó ebből az agyonsanyargott, lezüllet, kiuzsorázott világból. Elvitte a háboru a jókedvünket is, meg a pénzünket is. Vele együtt szegényebbek lettünk egy kis idealizmussal, egy csöpp romantikával s bizony a mai fiatalság nem is tudja, hogy hova szállt, merre tűnt a régi kedves Katalin-napok varázsa.

— Járdakészítés. Az ős beálltával Devecser nagyközönség a legelőhelyen új utcai járdákat készíttette, valamint az Árpád-utcát és környékét alagsóvezette. Tervbe van véve a Baross-utca teljes kikövezése, nemkülönben az egész közönségben járdák készítése. Ilyenformán lassan-lassan megszabadulunk attól a feneketlen sártengertől, amelyben az esős időszak alatt a kelleténél többször is van részünk.

— A molnáripar köréből. *Molnár* Antal, az előnyösen ismert lörintepusztai molnár a zalamegyei Nemesgulácsról ismét visszatért Lörintére és továbbra is személyes vezetésével jöhírű malma az örlető közönség rendelkezésére áll.

— Takarékosági tizparancsolat:

1. Dolgozz és tizparancsolat.
2. Éljen beosztással.
3. Jegyezd a kiadásaidat és vesd össze beveteleiddel.
4. Tartózkodj a felesleges kiadásoktól.
5. Tégy félre nem várt kiadásokra.
6. Szerezz takarékbetétkönyvet.
7. Juttass másoknak is.
8. Szeresd otthonodat és törekedjél családi házat szerezni.
9. Gondolj öreg napjaidra.
10. A takarékoság hazafiaság.

— A devecseri anyakönyv. *Születés*: Okt. 20. Karácsonyi János urad. cseléd és neje Márton Mária (Puztamiske) leánya Ilona és fia Ferenc rk. — Okt. 27. Gazdag Lajos szabolcs és neje Weinhoffer Mária leánya Aranka rk. — *Halálozás*: Okt. 23. Kötéljáró Anna 14 napos rk., veleszületett gyengeség. — Okt. 25. Sallai Gábor népenész 33 éves rk., tüdővész. — Faragó Izidor né szül. Klein Malvina 57 éves izr. — Okt. 26. Özy,

Gyulovics Jánosné sz. Rénes Karolin 72 éves rk., végegyengülés. — *Házasság*: Okt. 22. Rosenberger István magántisztviselő és Breyer Klári izr.

— A serdülő ifjúságnak reggel felkelés-kor egy-egy kis pohányt természetes »Ferenc József« keserűvizet kell adni, mert gyomor-, bél- és vértisztító hatásának fiuknál és leányoknál igen fontos eredményeket köszönhetünk. A gyermekklinikákon a *Ferenc József* vizet már a kicsinyek makacs szorulásakor kitűnő sikerrel alkalmazzák. Kapható gyógyszerüzletekben, drogériákban és fűszerüzletekben.

— Nincs olyan kicsi háztartás, ahol hetenként 1 pengő megtakarítható nem volna, hiszen hétköznaponként még 20 fillér sem esik. Váltson legalább heti 1 pengős hetibetétkönyvecskét a Mazógazdasági Banknál. (Széphegyi ház)

Piaci gabona árak.

Buza	27—28	P	Zab	18—19	P
Rozs	25—26	"	Tengeri	10—12	"
Árpa	26—27	"	Burgonya	4—5	"

Értesítés.

Közhiresszem, hogy közbejött akadályok miatt a vármegye igazoló választmánya a f. hó 31-ére hirdettetett ülését f. év november hó 4-én pénteken délelőtt 10 órakor tartja a vármegyei székház kistermében, melyen a legtöbb állami egyenes adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok 1928. évi névjegyzékét állapítja meg.

Ennek megfelelően értesítem az érdekelteket, hogy a névjegyzék összeállításához alapot képező adókimutatások hivatalos helyiségemben november hó 3-ig tekinthetők meg. Veszprém, 1927. okt. 26.

Dr. Horváth Lajos
alispán.

Betyárbecsület.

Irtá: Porkoláb István.

Ebben az időben Kertán volt a devecseri felső-járás szolgabírói hivatala. A faludékon, egy kis kuriaszerű házon, a vármegye címere: a hármas halmon emelkedő hármas tornyu bátya jelezte, a járás törvényes ura hol székel.

Bent, a grébutoru hivatalozobában *Mogyery* uram, az irnok rovogatta csak énjéhez hasonló szikár befűlt az aktákra, mikor a pandurok bekisértek az összekötözött kezű bojtárt. Maga a szolgabíró nem volt ott; előkelő látogatói akadtak, illet, ne a tintacsétes hivatalozobában, hanem ur lakásán lássa őket szívesen. A szállósi uraság: *Zichy* Manó gróf és Veszprém vármegye tiszt főügyésze: *Eötvös* Károly, tisztelték meg látogatásukkal *Gombás* Sándor szolgabíró, a szentgáli királyi vadászok nemes ivadékat.

A véletlen különös játékból így került össze a károsult, a vádlott, az ügyész és a bíró. És ez volt a szerencséje a bojtárnak. Az urak: a nemes szívtől ismert gróf ap-pen ugy, mint a szolgabíró, megszánták a bűnt szánó-bánó gyermek bojtárt, méginkább a háttérben ott rimánkodó töpörödött, öreg édesanyját s úgy határoztak, hogy egy kis áristommal elintézik házi'lag az ügyet. *Eötvös* Károlynak sem volt ellene kifogása.

— Talán megjavul még a gyermek — vélekedett.

És a bojtárt lecsukták a szolgabírói hivatal pincéjébe, a hívós boltívek alá. Nem soká volt ott, már pár nap múlva kieresztették. S akkor odaállított a szolgabíró elé és ezt mondta:

— Tekintetes uram! Nem felejttem el, hogy nagyobb bajom nem esett. Köszönöm, megszo'gálom még valaha a jószágát!...

Igy mondta és apró szeméi olyant villantak, mint a frissen fent késpenge. A későbbi betyár jövőbe suhant tekintete volt ez. Mert *Eötvös* vélekedése nem vált be; a bojtár nem javult meg — ellenkezőleg — híres betyár lett belőle.

De e szolgabíró valóban nem felelte el.

1880. év nyarán Savanyó Józsi hírhedt betyárbandája a Vas- és Zalavármegyék határán elterülő hatalmas Farkas-erdő rengetegében tittozta föl tanyáját.

Csilagfalan éjszakáknak idején innét rándultak el a közeli s távolabbi környék uraságaihoz holmi közkelendőségnek örvendő ezüst és arany pénzért, miegymásért, amire éppen szüksége volt a duhajoknak. A nappalokat leginkább a sümegi országot mentén, a Rengetegi csárda környékén, lesben a prédára töltötték. Gyakorta akadt jófajta. Így nyaranta mulatozó uraságok, fenyves vagy beteg delnők utazgattak erre jól felbaggasztott hintókon a keszthelyi, hévízi fürdőkre; jöttek gazdag vásárosok, degesz-erszényű marhakupéc zsidók; nem kellett hát kétségbeesni, »jól kerestek« a betyárok, jobb haszna volt a rengetegi csárdásnak.

Egy olvasztó júliusi napon, ugy déltájón a lesbe kiállított betyár könnyű porfelhőt vett észre az országoton. Éles fűtlyel adta ezt tudtúl a sürtű fák árnyékában pipálgatva szundikáló társainak, akik tudták már, hogy valami lesz, mert hirtelen fönszeleltek s fegyverekhez kapkodva, megindultak az ország-utra.

Két szép fekete ló röptette a porfelhőből kibontakozó hintót s az árvalányhalkalapos kocsis éppen nagyot csördített selyemsudaras ostorával a ficánkoló rudas nyakába, mikor hirtelen két markos betyár kapta el a kantárszárat s parancsolt: »megállj!«

A kocsiában *Gombás* Sándor, a volt kertai szolgabíró, ekkor már kiacelli ügyvéd és beteg felesége állt: a hévízi fürdőre igyekeztek. A betyárok pisztolyt szegeztek reájuk és pénzt követeltek. A szolgabíró, látva, hogy nem tréfa a dolog, jobb kezével reszkető nejt vonta magához, baljával meg erszénye után nyult, hogy átadja a közeledő betyárvezérnek. Savanyó a kocsihoz lépett s már nyult is a feléje tartott erszény után, midőn apró, szurós szemével vetett egyetlen tekintet elég volt arra, hogy felismerje hajdani jótavóját: hirtelen lekapta fejeéről kalapját s elhárítva az erszényt, alérzékenyült hangon csak ennyit tudott szólni:

— Tekintetes uram!...

De a másik pillanatban már, hogy érzékenységet palástolja, durván kiáltott a körülötte bámeszködő betyároknak:

— Takarodjatok!

S azok, mint a megrugott eb, morogva húzódtak az erdő felé.

— Megkövetem — szólott azután a betyár a volt szolgabíróhoz — amiért megállítottuk, de baja nem történhetik. Savanyó nem felejtett!... Istén áldja meg, szerencsés utat, tekintetes uram!

Nagyot emelt kalapján a betyár — nemkevésbé a szolgabíró. A kocsis meg boldogan csapott a lovak közé s egy szempillantás alatt már csak az út pora jelezte: merre robbogtak tova a szerencsés utasok.

Savanyó pedig, a kérges szívű betyár, állt mozdolatlanul az országot szélén és töle szokatlanul szelid tekintettel kísért a porfelhőbe burkolt kocsi mindaddig, míg csak el nem nyelte szeme elől egy hirtelen kanyarulat. Azután lassu léptekkel megindult betyárjai után az erdő sürlőjébe.

A kocsi utasai arról beszélgettek: milyen is a betyárbecsület.

(Vége.)

Éger, nyár, bükk, dió,
kőris, tölgy, hárs stb. rönkfákat
állandóan vásárol!

Fornérgyár és kemény-
fatermelő R. T.

Budapest, IX., Osont-u. I.

ILLATSZEREK

mosó- és mosdószappanok
gumiárúk
fertőtlenítő szerek
betegápolási és
háztartási cikkek
legolcsóbban be-
szerezhetők

SHELLY ANTAL

illatszertárában

DEVECSER, Klapka-ucca**Értesítés.**

Van szerencsém értesíteni a helybéli és vidéki hölgyközönséget, hogy az

**őszi és téli kalap
ujdonságok lerakata**

megérkezett. Nagy választék van bármely és stílus kalapokban.

Alakítást vállalok. Gyészkalapok 24 órán belül elkészülnek.

Szíves pártfogást kér teljes tisztelettel

Pék Terus

Devecsér, Klapka-u. 13

Tüzifaeladás

nagyban és kicsinyben a
szeki erdőn

mindennap. 6—14 P. mindenféle választék kiadás méterekben a veszprémi országnál mellett.

HELYI

képeslapok
(Uj felvétel)

HUSS FERENCNÉL**ÉRTESETÉS.**

Tisztelettel tudatom régi nb. megrendelőimmel, hogy

FÉNYKÉPÉSZ-ÜZLETEMET

a hét folyamán saját házamba, Devecsér, Bem-utca 2. sz. alá, (Sárközy-vendéglővel szemben) helyeztem át.

Midőn ezt szíves tudomásul adni szerencsém van, egyben közlöm, hogy modern, a kor követelményeinek megfelelő műtermet rendeztem be, hol a legkényesebb igényeket is kielégítő felvételeket készítek.

Elvállalok fényképnagyításokat, régi képek javítását.

Különleges gyermekfelvételek

Igazolványokba, munkakönyvekbe gyorsan és mérsékelt áron készítek fényképeket.

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltemek.

Szíves pártfogást kér

Siklósa Géza

Hirdetéseket jutányosan
felvesz a kiadóhivatal

ÜZLETI

pultok, állványok stb.
olcsón eladók

Cím a kiadóban

Egy újonnan készült

HARMONIUM

orgona-szerkezettel, 4 registerű, kellemes hangú, csinos kivitelű, akár tanítók, akár tanulók részére megfelelő,

400 pengőért eladó

Sándor Ferenc

asztalosmesternél

Oroszi (Veszprém m.)

Üzletátvétel

Tisztelettel tudatom, hogy a régi jóhírnevű Czinder Károly-féle

**mészáros és hentes-
üzletet**

átvettem és azt saját ne-
vem alatt tovább vezetem

Midőn ezt tudomásul adni szerencsém van, biztosítom a m. t. közönséget szigorúan pontos és megbízható kiszolgálásról, a lehetőség szerint a legolcsóbb napi áron.

Szíves pártfogást kér

teljes tisztelettel

Németh János

mészáros és hentes.

Kizárólag elsőrendű húsokat árul-
sítók. Szíveskedjék erről egy be-
vásárlásnál meggyőződni.

Günther Ferenc okl. gazda
gabona- és terménykereskedőse.

Elfogad előjegyzéseket, nemesi-
teft buza és rozs első utánfer-
mésű vetőmagvakra létesítendő
vetőmagtisztító telepe úgy a
gazdaközönség, mint a kereske-
dők érdekeit szolgálja

KEGYELET

Ha szép emlékkövel akarja sze-
retettei iránt kegyeletét leróni, ak-
kor tekinise meg

Weisz Mór és Pia

működő sírköriátárát

ahol azt olcsón, anyagi megterhel-
tetése nélkül szerezheti be.

